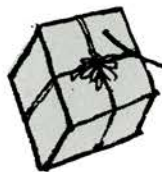

JULKLAPPARNAS JULKLAPP

Om jag skulle fråga dig vad som gör julen till jul, skulle du räkna upp många saker. Kanske du skulle säga: pepparkakor, julgranen, julpynt, snön, julskinka - och förstås julklapparna!

I Kenya och många andra länder finns det barn som inte har någonting av det här. Stackars barn, kanske du tänker. Har de ingen jul? Men om du åker dit över julen och hälsar på skulle du märka att de visst firar jul - fast på ett annorlunda sätt.

Tänk dig nu att du sitter i en lerhydda med grästack i Afrika. Det är varmt ute, men inne i hyddan är det riktigt svalt och skönt. Du tycker inte alls att det känns som jul, men det är faktiskt julaftonsdagen! Det märker du för att alla hjälps åt att göra riktigt fint till julen. Mamman i hyddan skall göra den allra finaste festmåltid hon kan tänka sig, ris och höna. Hon har skickat iväg en av flickorna till marknaden för att köpa det som behövs. En annan av flickorna har gått för att samla ved, och då du ser ut genom hyddörren kommer ännu en flicka gående. Hon balanserar skickligt en hink på huvudet. Då hon lyfter ner den märker du att den är fylld med vatten. Vattnet har hon hämtat från floden. Hennes bror har också varit där med familjens kor för att de skulle få dricka.

När du tittar dig omkring i hyddan ser du hur fint städad den är. På bordet och stolarna är det fina virkade dukar i granna färger och på väggarna hänger det ... va? Såg du rätt? Där hänger ett kort där det står God jul på ren svenska. Hur i all sin dar har det hamnat här? Här förstår de väl ingen svenska? Om du skulle gå in i grannhyddorna och titta skulle du märka att där också finns liknande kort. På kortet är det också klistrat en bibelvers på luospråket. Kortet är ett minne från söndagsskolan och den finaste julprydnad familjen äger. En höna kommer trippande in i hyddan. Hon pickar upp alla eventuella smulor från golvet. Kanske är det hon som skall bli julförmiddag? Hon verkar åtminstone inte vara bekymrad, för hon skrockar förnöjt och trippar lugnt vidare.

Så är det dags att gå till julkyrkan. En del har kommit dit en timme för tidigt. Andra kommer just förrän det slutar. Alla äger inte en klocka så det kan vara svårt att hålla

tiden. Man sitter tätt packade i kyrkbänkarna och får höra om hur Jesus en gång föddes här på jorden. Tänk att han ville komma hit från himlen där han ju hade det så bra! Sångerna handlar om Jesusbarnet och en del av dem känner du igen, t.ex. Stilla natt. Det finns ingen kantor som spelar orgel, utan när prästen börjar sjunga en sång stämmer alla andra in. Församlingen sjunger i olika stämmor och det låter som en hel kör!

Det finns också många barn i Kenya som inte firar jul alls. De känner inte Jesus, och då kan de inte fira hans födelsedag heller! De har inte hört att det finns en Frälsare. Därför skall vi be att så många som möjligt skall få höra om Jesus!

De kristna barnen i Kenya får oftast endast en julklapp. Den gåvan är inte inlindad i något fint papper eller ligger under någon pyntad gran. Ändå är den det värdefullaste en människa någonsin kan få. Det är "julklapparnas julklapp", Frälsaren Jesus Kristus! Du och jag får också ta emot den här gåvan som getts åt alla människor på jorden. Jesus vill inte att vi skall glömma honom bland alla andra julklappar. Visst får vi vara glada över alla paket som ser så spännande ut, men Jesus vill vara den största julklappen! Han vill inte bara ge dig en glad jul, utan också ett rikt och spännande liv tillsammans med honom, både här på jorden och i himlen!

LISBETH KLEMETS

